

прояви, които я отличавали презъ времето на неговото професорствуване въ Пиза и Падуа и първата година на пребиванието му въ Флоренция. Затихнали и предишнитѣ негови горещи спорове съ монаситѣ и изобщо съ привърженицитѣ на старитѣ схоластични традиции.

Но оказало се, че творческитѣ работи и мислитѣ на гениалния човѣкъ могатъ да се задържатъ за известно време, външно да отслабнатъ, но съвсемъ да се прекратятъ е било невъзможно.

Галилей, следъ решителното му осъждане, продължавалъ въ течение на следващитѣ шестнадесетъ години да работи все въ това направлѣние, като се старалъ да събере по възможность повече разумни доводи за въ полза на осъденото отъ светия престолъ учение.

* * *

Въ 1618 г. се появили три доста голѣми комети. Галилей направилъ надъ тѣхъ редъ наблюдения, за които съобщилъ само на своитѣ ученици. Единъ отъ тѣхъ, Марио Гвидуччи изложилъ изследванията на Галилея въ съчинението си „Беседи за кометитѣ“ (1619 г.), кждето между другото, засѣгналъ езуита Сарси, който сѣщо писалъ за кометитѣ, но замълчавалъ за работитѣ на Галилея. Сарси въ своя отговоръ рѣзко нападналъ самия Галилей.

Въ отговоръ на тази нападка, търпеливиятъ дотогава Галилей не можалъ повече да се съдржи и написва полемичното съчинение „Изпитателъ“ (издание на Академията въ Римъ, 1623 г.). Въ това съчинение имало не малко нови за времето си мисли и наблюдения.

Това съчинение отново подигнало затихналата временно борба между духовенството и строителитѣ на новото и неизвестното.

Наскоро на папския престолъ се качилъ кардиналъ Маффео Барберини, единъ отъ най-добре разположенитѣ къмъ Галилея; благодарение на това, последниятъ се решава да отиде въ Римъ, да се яви при новия папа, подъ името папа Убранъ VIII и да го моли да отмѣни присъдата за Копер-